

ഒരിക്കൽ കൂടി

വൈകുന്നേരത്തിലെ മുദ്രകാറ്റ് ചുറ്റും വാലിടുമ്പോൾ, വെള്ളത്തിന്റെ തിരമാലകളിൽ സൂര്യകിരണങ്ങൾ സ്വർണം ചിതറുന്ന പോലെ പരന്നു. സൂര്യനും ജലവും പ്രണയത്തിൽ ചേരുന്ന ആ മനോഹര കാഴ്ച മാധുര്യം പകരുന്നതായി അയാൾക്ക് തോന്നി. ആ മനോഹര വേളയിൽ അയാൾ സുഹൃത്തുക്കളുടെ കൂടെ ഒരു യാത്രയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ലക്ഷ്യം മഹത്വം നിറഞ്ഞ പത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രം — ആത്മീയതയുടെ ആഴത്തിൽ നിറഞ്ഞ ഒരു ദിവ്യസ്ഥലം. മ്യൂസിയം കൂടി സന്ദർശിച്ച് മടങ്ങുക എന്നതായിരുന്നു യാത്രയുടെ പൂർണ്ണത.

കൈയിൽ മൊബൈൽ ക്യാമറയുമായി ഓർമ്മകൾ പകർത്താനുള്ള ആകാംക്ഷയോടെ അയാൾ യാത്ര തുടർന്നു. എന്നാൽ ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ ക്യാമറയ്ക്ക് പ്രവേശനമില്ലെന്ന് അറിയാമായിരുന്നു. എല്ലാ ദൃശ്യങ്ങളും മനസ്സിൽ തന്നെ പതിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അയാൾ നടന്നു. നൂറുകണക്കിന് ഫ്രെയിമുകൾ കണ്ണിലൂടെ ഒഴുകി. പരിപൂർണ്ണ ചിത്രങ്ങൾ കാണാതെ അയാൾ മ്യൂസിയത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു.

മ്യൂസിയത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും ഓർമ്മകൾ പകർത്താം എന്ന് വിചാരിച്ചപ്പോൾ പോലും മനസ്സിൽ വലിയ പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാലും ചില ചിത്രങ്ങൾ എടുത്ത ശേഷം പുറത്ത് വന്നപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സ് ചിരപടരുന്ന ഒരു കാഴ്ചയിൽ നിന്നും തെന്നിപ്പോയി. സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങൾ കാറ്റിനൊപ്പം നിറഞ്ഞിരുന്ന ആ ഭംഗിയിൽ അയാൾ ഒരു ചിത്രം പകർത്താൻ കാമറ ഉയർത്തി.

പക്ഷേ, അതിനുമേൽ ഒരു ദൃശ്യമായിരുന്നു അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞത് — ക്യാമറയ്ക്ക് പിടിക്കാനാകാത്തൊരു കാഴ്ച! മഴയും സംഗീതവും ചേർന്ന ഒരു കവിതപോലുള്ള അനുഭവം.

നീല ചുരിദാറും വെളുത്ത ഷാളും, അതിനേക്കാൾ അതിമധുരമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയും. ആ കണ്ണുകൾ — ഹൃദയത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന നിമിഷം ! ആ മുഖം അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങളുമായി പതിഞ്ഞു. 'ആരാണു അവൾ?'

അവളെ വീണ്ടും കാണാൻ പലവട്ടം ശ്രമിച്ചിട്ടും തിരക്കുകൾ അയാളെ മുന്നോട്ട് തള്ളുകയും അവളെ അകലത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ആ അവിസ്മരണീയ കാഴ്ച അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നു.

കാലം കടന്നു. ഒരുദിവസം, അപ്രതീക്ഷിതമായി, അവളുടെ മുഖം സോഷ്യൽ മീഡിയ ഫീഡിൽ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതേ പുഞ്ചിരി, അതേ കണ്ണുകൾ — മറക്കാനാകാത്ത മുഖം! ഹൃദയം ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രൊഫൈൽ പരിശോധിച്ചു — വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല!

അയാളുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രൊഫൈൽ. 'ഒന്ന് സംസാരിക്കണം' എന്ന് തോന്നി. പക്ഷേ എന്ത് പറയണം? എന്തിനാണ് ഈ സംവാദം വേണമെന്ന് അയാൾ ചിന്തിച്ചു.

ജീവിതം അവരുടെ വഴികളെ അകലത്തിൽ തന്നെ നിർത്തിയെങ്കിലും... ചില കാഴ്ചകൾ മനസ്സിൽ ഒരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകുന്നവയല്ലായിരുന്നു.

അയാളുടെ മനസ്സിൽ ഒരിടത്തും ശാന്തതയില്ലായിരുന്നു — അവളെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന ധൈര്യം അയാളിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്തോ ഒന്ന് നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന ഭയം ഹൃദയത്തിന്റെ ഭിത്തികളിൽ തട്ടിയടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

എങ്കിലും എങ്ങനെ ആരംഭിക്കും? എവിടെ നിന്നും തുടങ്ങണം? അവന്റെ മനസ്സ് അവിടെ കുടുങ്ങി നിന്നു.

സകല ധൈര്യവും സംഭരിച്ച് അയാൾ അവളോട് സംസാരിച്ചു..

പക്ഷേ...